

1. A bá - nat é - je nem ö - rök, Az ö - röm -

haj - nal ránk kö - szönt, Mert Is - ten i - gaz

szán - dé - ka A di - cső menny a - ján - dé - ka. M.R.

2. Most öröm száll a szívünkbe, / Az üdvösségnek öröme; /
A szív tovább nem szomjazik, / Csak Istenben gyönyörködik.

3. Ó! könnyesszemű vándortárs, / Az Isten dolga mily cso-
dás: / A bú örömré változik, / És minden sebed eltűnik.

4. Már nem emészt a félelem, / És nem kínozt a gyötrelmek; /
Mert nem lesz könny, sem sóhajlás, / Csak örök örömjongás.

5. Csak emeld fel a szemedet, / A hajnalcsillag közeleg; / Ó!
nyisd meg szíved ajtaját, / És fogadd be szent sugarát!

6. Ó! légy áldott, szép hajnalpír, / Hisz véled jön az öröm-
hír, / Már nem látunk több éjszakát, / Mert örök nappal virrad
ránk!